

Секція № 2. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ ТА СЕРЕДОВИЩА

УДК 7.013:692

Антоненко Ігор Володимирович, старший викладач
Київський національний університет
технологій та дизайну, Київ

**ОСОБЛИВОСТІ СИНТЕЗУ ЗОВНІШНІХ І ВНУТРІШНІХ
ПРОСТОРІВ У СУЧАСНИХ СЕРЕДОВИЩНИХ ОБ'ЄКТАХ**

Архітектура і дизайн сучасних будівель тяжіють до змін образних рішень за допомогою динаміки і трансформації. Цей процес носить спонтанний характер, обумовлений розширенням застосування модульних конструкцій. Подібні споруди аналізувалися з точки зору будівельних технологій, в меншій мірі це стосувалося специфіки дизайну. В Україні модульність в проектуванні характеризується низькими типологічними та якісними показниками, і щоб їх підвищити, необхідно взяти процеси розвитку динамічної архітектури під контроль. Нове формоутворення реалізується в трансформованих обсягах, тобто частково або повністю, в певний момент часу перетворює існуючі внутрішні і зовнішні простору об'єкта. Нюанс процесу полягає в розбіжності масштабності, вона різна для внутрішнього і зовнішнього простору. Дизайнер звертається до форм, співмірним людині, до внутрішньої (дрібною) масштабності, обмеженої конструкціями об'єкта. У свою чергу архітектори, застосовуючи методи трансформації огорожувальних конструкцій, створюють унікальні рішення, базуючись на зв'язку з ландшафтними компонентами (велика масштабність), стикаючись з людиною лише на «нижньому рівні простору» (вітрини, входні групи, обладнання). Так з різномірності понять інтер'єру і екстер'єру при сучасних тенденціях формоутворення впливає необхідність вироблення методів і прийомів їх гармонійного об'єднання. Аналіз світового досвіду дозволяє намітити деякі аспекти приведення екстер'єру та інтер'єру до спільного знаменника, це: 1) адаптація об'єкта особливостям місцевості зсередини (відповідність плану і обсягу виходячи з рельєфу і рози вітрів, проникнення ландшафту всередину); 2) інтеграції об'єкта з природним

оточенням зовні (напрямок вектора ззовні-всередину, тобто стирання кордонів між зовнішнім і внутрішнім просторами); 3) принцип буферних зон (між штучної та природної середовищами).

Одним із значущих проектів трансформації просторів є проект «космічної» будівлі Салтівського ринку в Харкові (70-ті роки), який не був втілений в реальність через технічну складність. У проекті пропонувалося трансформувати елементи будівлі за допомогою траверс в світло-акустичну платформу для різних культурно-розважальних заходів. Прикладом реалізованого об'єкта на основі трансформації (трьох обсягів в єдине ціле шляхом обертання) є комплекс «Venetton Group Headquarters» в Тегерані. Оберткові конструкції дозволяють створювати фасадні рішення, які постійно змінюються, і які, в свою чергу, перетворюють навколишній простір. А в інтер'єрі за рахунок оборотності елементів відбувається регуляція мікроклімату. На фасадах кампусу університету Кольдингу (Данія) була застосована триангулярна сітка. Трансформовані під впливом сонячного світла кольорові осередки і кола LED-освітлення відповідають за мікроклімат, світло і підсвічування будівлі. Внутрішній простір об'єкта за рахунок скляних перегородок і гнучкого інтер'єру також при необхідності трансформується. А динамічний фасад будівлі «Media-TIC» в Барселоні на 95% вирішує проблему скорочення викидів вуглекислого газу. Фасадні "подушки" з термопластика ETFE з газоподібним азотом не тільки перешкоджають проникненню агресивних природних впливів, але і створюють можливість керування прозорістю елементів фасаду.

Висновки

Поява схильних до трансформації структур і принцип модульності в будівництві розмили межу між внутрішніми і зовнішніми просторами. З різномірності понять «інтер'єр» і «екстер'єр» (суперечність полягає в масштабності) випливає необхідність в створенні прийомів їх гармонійного об'єднання. Такими є: 1) адаптація об'єкта особливостям місцевості; 2) інтеграція об'єкта в природне оточення; 3) принцип буферних зон.